

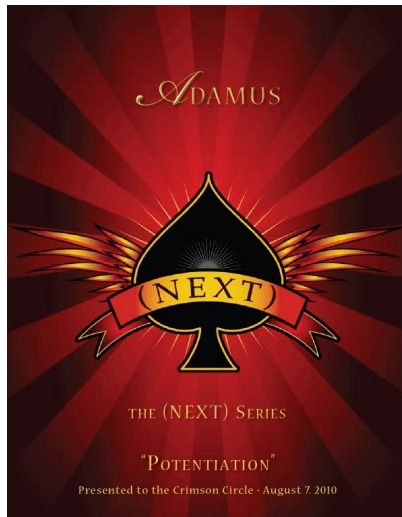
Adamus 7. Shoud - 2011. február

HETEDIK SHOUD: „A szabadság dilemmája”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Következő (NEXT) sorozat hetedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2011. február 5-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

KÖVETKEZŐ (NEXT) SOROZAT



2011. február 5-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.

www.crimsoncircle.com

ADAMUS: Vagyok, Aki vagyok. Vagyok, Aki vagyok, de ki is vagyok? Hm...

Hallgatóság (nevet). Micsoda kérdés! Micsoda kérdés! Ki vagyok én? Cauldre vagyok? Geoffrey Hoppe lennék, aki színészkedik? Hm... Ő sohasem színészkedne így... Akkor ki vagyok? Jó kérdés. Saint-Germain lennék? Néhányan közületek, akik együtt dolgoztak a múltban Saint-Germainnel, nyilvánvalóan kételkednek ebben... Adamus lennék? Ki vagyok én?

Linda vagyok? Olykor igen. Kedves Shaumbra, vagyok, Aki vagyok. Adamus vagyok és Saint-Germain vagyok és Geoffrey is vagyok és Linda is és mindegyikőtök is vagyok. A jövőtök vagyok, ti hívtatok engem. Egy távoli időből jövök, egy jövőbeli potenciál idejéből, nem egy apró kis fém úrhajóban érkeztem, de talán egy fénysugárral. De csak talán.

A múltatok vagyok, részben azért, mert ismerlek benneteket korábbról és részben azért, mert tudok rólatok, ismerem a múltbeli aspektusaitokat, inkarnációitokat. Tehát a múltatok vagyok, ez a legkeményebb.

Az álmaitok vagyok, a kétségeitek, a félelmeitek, én ti vagyok. Szépséges. (egy rajzot néz valaki füzetében) Egy eltörött tojás... Hm... milyen különleges, tetszik.

Én ti vagyok. Shaumbra vagyok. Azoknak az energiája vagyok és tudatossága, akik most ébrednek világszerte és akik egy másfajta választ keresnek. Adamus vagyok és St. Germain is vagyok, de leginkább mindegyikőtök vagyok. Mert amikor a tanuló szólítja, akkor a tanár, belőletek, előlép.

Én ti vagyok. Mindaz a szó vagyok, amit a fejetekben hallotok, de nem igazán vagytok biztosak bennük. Az intuíciótok vagyok, amibe egyébként belekapcsolódom. A jövőbeli potenciál vagyok, a múlt vagyok, amely továbbra is üldöz benneteket, egyre csak üldöz benneteket... Vagyok, Aki vagyok. Mindegyikőtök számára itt vagyok, minden egyes lépéseteknél ott vagyok.

Ez nem egy szokványos csoport - amely ma itt van, amely hallgat bennünket vagy később olvassa majd - ez egy szokatlan csoport. Mert tudjátok, mit akartok, majd mégis ködössé és zavarossá válik minden. Pontosan tudjátok, merre tartotok, önmagatokba, a szuverenitásotokba, a függetlenségetekbe. Ám olykor az utatok során kissé túlterhelődtek, összezavarodtok és ezért önmagatokat szólítjátok, egy Felemelkedett Mester alakjában, bár nem szeretem ezt a kifejezést.

Tehát egy olyan ember képében szóltok magatokhoz, aki üzeneteket hoz, csatornáz, de tudjátok, hogy ez rólatok szól, ti vagytok benne.

Vannak köztetek néhányan ma, akik azon tűnődnek, hogy ki ez a lény itt veletek szemben, ez egy maskara, egy játék? Részben... azért részben, mert ti rendelkeztek a válaszokkal, csak nem bíztok bennük, összezavarodtok a sok hangot hallva, az aspektusaitokat hallva, amelyek összezavarnak benneteket, ezért kerestek egy olyan embert, aki ezt a csatornázást, közvetítést űzi. Noha valójában ő ti vagytok.

Végül majd nem lesz szükségetek erre. Végül nem leszek már itt, így. Ti fogtok majd itt ülni és ti beszéltek majd csoportok előtt. Teszitek ezt majd a saját hangotokon, a saját bölcsességeitekből szólva. Kissé ijesztő. Ijesztő. De amint beleengeditek magatokat az Ahmyo pillanatba, belelélegeztek, megéreztek, nem ijesztő ez. A bölcsesség már ott van és a válaszok is ott vannak. Csak majd, ha az emberi oldalnak nem lesz többé szüksége az ilyen jellegű műsorra, előadásra, erre a fajta megerősítésre, akkor majd ti fogjátok ezt végezni.

Ezt a napot az angyalok ünnepelni fogják. Ünnepelni, mert akkor nem kell majd ilyen gyakran erre járniuk. Ez azt jelenti, hogy az emberiség egy nagy lépést tett, valójában képesek egy másik emberben megbízni. Megértitek azt, hogy nem szükséges, hogy az emberek tele legyenek hasadásokkal és félelmekkel, az emberek lehetnek isteniek és emberiek egyszerre, a Föld felszínén járva.

Amikor a tanuló jelentkezik, akkor a tanár belül megjelenik. Én nem vagyok tanár, én egy színész vagyok. Egyszerűen egy színész vagyok. Eljátszom nektek a szavaitokat, a félelmeiteket, a saját koraérettségeket. Ennyi. Csupán egy színész vagyok, egy cowboy ruhába öltözve. (pózol a kamerának - nevetés) Igen, igen, a kötelező fényképre szükség volt! Köszönöm (mondja egy fotósnek, amint pózol)

Interaktív Spiritualitás

Nos, kedves Shaumbra, amit itt most megélünk, az valami nagyon különleges. Interaktív spiritualitás (mosoly) Elég jól áll, ugye?! (felpróbált egy kalapot) Ez valami más. Hiszen a legtöbb ember továbbra is ahhoz van szokva, hogy egy prédikációt hallgat. Vagy ahhoz van szokva talán, hogy egy csukott szemű közvetítőt hallgat, a legtöbb ember megszokta, hogy csak hallgat. De itt interaktivitás van. Hiszen ez itt a ti műsorotok, ez a ti életetek, a ti tapasztalataitok. Vannak olyanok, akik ezt nem igazán tudják elfogadni, így szólnak: „*Nos, nem arról volt szó, hogy ez spirituális dolog? Nem kellene inkább om-molni, vagy énekelni mindenkinek? Vagy valamilyen tisztelettel adózni valamilyen fensőbb lénynek?*” Nem, egyáltalán nem, egyáltalán nem. Ez interaktív. Ahogy mondtam korábban, ti spirituális kalózkodó vagytok. Arghh... Köszönöm. (visszaadja a kalapot)

Igen, kedves Shaumbra, az elmúlt hónapban megtanultuk, hogy vannak csoportok, emberek, akiknek ez nem tetszik. Ők úgy érzik, hogy az embereknek szükségük van a szabályokra, hogy hódolniuk kell, imádniuk kell. Ők nem tudják megérteni azt, hogy miként lehetnek emberi csoportok, amilyen a Shaumbra is ennyire... törvénytelenek. ... (közönség éljenez - Adamus nevet) És ez a számukra nem is működne most, miközben nektek pedig igen.

És így olykor kaotikussá válnak a dolgok, legyen szó egy ilyen találkozási pontról az emberi síkon, vagy épp a másik oldalon. Olykor kissé kaotikussá válnak a dolgok, de ez jó, mert megengeditek, hogy kifejezzétek a frusztrációt, az érzelmeket, nem próbáljátok meg elfojtani azokat, vagy beleilleszteni valamilyen modellbe, vagy mintába. Ez mutatja, hogy kezdtek szuverénnek válni. Ha felhúztátok magatokat, akkor engedjétek meg, hogy kiakadjatok, ha boldogok vagytok, engedjétek meg, hogy nevessetek. Ha szomorúak vagytok, legyetek együtt ezzel a szomorúsággal. Éreztétek azt, amit épp

éreztek. Ne akarjatok többé semmilyen mesterséges mintát teremteni, valamilyen karaktert létrehozni, ami igazán nem valódi. Vegyetek egy mély lélegzetet ebben az Ahmyo pillanatban, ahogy összekapcsolódunk a világ minden tájáról a többiekkel. A bolygó minden pontjáról. Vegyetek egy mély lélegzetet.

Hm.

Ahogy Cauldre említette az imént, mindent éreztek most. És az a fontos, hogy meghatározzátok, hogy mi a tiétek és mi nem az. Mit éreztek Gaiából? Mert Gaia, ahogy azt Ecuadorban felfedeztük változásban van, elengedésben.

Egyiptomban, ebben a hónapban, a felkelésekkel kapcsolatban, nem csupán néhány ezer, néhány tízezer, vagy százezer felkelése ez, hanem az egyiptomi régi energiák kerülnek elengedésre. A templomok falából, a földből, a levegőből. Az ősök karmája, amely erős és mély ott, a családi karma, hogy újra és újra ugyanabba a családba inkarnálódnak az emberek, mindez most elengedésre került. Több milliókat temettek a földre és ők most előjönnek, elengedésre kerülnek. Ez egy érdekes jelenség. Vannak olyan szellemek a talajban, régi inkarnációk, amelyek jelenleg nem rendelkeznek fizikai inkarnációval a Földön, ők egy kicsit könnyebben kerülnek elengedésre, ezek mind beragadtak a templomokba, a falakba, a talajba, ezer és ezer és ezer évre. Most pedig felszínre akarnak jönni. Amit a hírekben láttok, az csupán a jéghegy csúcsa, nem látjátok, hogy hány millió entitás távozik most éppen. Akik most elmennek, összeszedik magukat és átlépnek a túloldalra. Felismerik, hogy a lelkük annyira széttöredezett, itt egy darab belőle, ott egy darab belőle... a talajban és a földközeli régiókban lógva, most pedig összegyűjtik magukat.

A legnehezebbek azok az esetek, amikor valaki élt Egyiptomban, mondjuk egy korábbi életben és a tudata, az energiái egy része a földre temettetett, most pedig ezzel egyidőben él egy másik fizikai inkarnációban, ez a fizikai inkarnáció pedig kapcsolatba lép a régi szellemi energiájával, ezáltal nehezebb ennek a szellemi energiának eltávoznia. Így egyfajta küzdelem jön létre a mostani emberi inkarnáció és a régi aspektusok között. A régi aspektusok el akarnak távozni, de a jelenlegi inkarnáció azt mondja, még nem állok készen, kötődöm ehhez az országhoz, kötődöm a családomhoz, a munkámhoz... mindegy milyen nyomorúságosak is, de kötődöm hozzájuk. Ezek régi hagyományok. És hála Istennek, hála önmagatoknak...(ezt viccnek szántam...hahaha - közönség nevet) ...ti szakítottok a régi hagyományokkal, a régi mintákkal. Sok esetben ezt nehéz megtenni, mert hát a régi minták és hagyományok kényelmesek. És rengeteg bűntudat szövi át őket, bűntudat a családtagokkal kapcsolatban, akikkel együtt utaztok, akikkel össze vagytok kapcsolva - de most megtanuljátok elengedni a régi hagyományok nagy részét.

Figyeljétek ezt az évet. Már eddig is láthattátok, figyeljétek, miként fut ez végig az egész világon. Ó, elindult Tunéziában, majd Egyiptomban, Jordániában és a régi irányító erők, a hatalom és a struktúra, no meg a tradíciók a főszereplők. Azt mondják: „*De hát, mi mindig is így csináltuk! Miért változtatnánk most rajta?*” Ám már nem tudják ezt fenntartani.

Szinte ezt már nem lehet fenntartani, mert valaki beutazta a világot, találkozott csoportokkal és beszélgettek szuverenitásról, önmaguk felszabadításáról és ha ezt a földben lévő energiák megérik, a sírokban és a templomokban, akkor így szólnak: „*Itt az ideje az elengedésnek!*” És ez be is következik. Így is tesznek. Tehát egy hatalmas áradatban kerülnek most elengedésre az energiák, elmennek, visszatérnek önmagukba, a valódi természetükhöz. Látni fogjátok ezt a Föld minden táján. Valaki körbeutazta a világot és elmondta a régi beragadt energiáknak, hogy most már távozhatnak, kioldódhatnak. ...Ugyan ki lehetett ez? És azon csodálkoztok, hogy miért dühítetek fel olykor csoportokat? Számomra nincs ebben semmi rejtélyes...

Mit akarnak az emberek?

Így ma csináljunk....(ránéz Cauldre italára, amely egy focicsapat címerével díszített pohárban van) Ó, régi hagyományok....atyáám! (nevetés) És Linda, kérlek készülj a mikrofonnal és az Adamus díjakkal. Ma egy kis spirituális szociológiai munkát végzünk majd. Igen, ez itt az osztályterem, szóval....

LINDA: Készen állok.

ADAMUS: Arra kérlek benneteket, hogy érezzetek bele a tömegettudatba egy pillanatra. Érezzetek bele a tömegettudatba. Az emberekbe, az emberi vágyakba. Az emberi elmébe. Érezzétek a tömegettudatot egy pillanatra.

Vegyetek egy mély lélegzetet. Engedjétek meg, hogy belé jussatok, nem az elmétekkel, hanem a szívetekkel.

(szünet)

Érezzétek a tömegettudatot. (elsétál az ablak előtt) Csodálatos hó van odakint ma! Milyen ez a tömegettudat? (a közönség meglepődik, amint kisétál a teremből) Csendet, csendet... Ez egy osztályterem. Emberi tudatosság.

(szünet)

Nos, akkor milyen is ez a tömegettudat? Mit érezték? Mit akarnak az emberek? (visszatér egy kalappal a fején). Szerintem úgy öltözik, ahogy egy Cowboy, akkor legyen meg hozzá a kalap is!

Tehát, mit akarnak valójában az emberek? Valaki? Linda megragadja a mikrofont és önkénteseket keres mindjárt.

LINDA: Ha nem jelentkeztek, akkor én választalak majd ki benneteket! Jól van...

ADAMUS: Mit akarnak az emberek?

SHAUMBRA 1(nő) : Szeretetet.

ADAMUS: Szeretetet.

LINDA: Sze-re-te-tet!

ADAMUS: Szeretetet. Te akarsz szeretetet, kedvesem?

SHAUMBRA1: Annyit, amennyit tudok kezelni.

ADAMUS: Ah! Ah! Gyere ide hozzám! (nevetés, amint átöleli) Igen, az emberek szeretetet akarnak. A szeretet furcsa dolog. Én nem szeretem ezt a szót, mert valójában táplálkozást jelent. Kötelességet, irányítást, rengeteg ellenőrzést. Ki mindenkinek volt olyan szülője, aki így szólt: „szeretlek! Aztán puff... - de... Ezt azért teszem, mert szeretlek..” Ki mindenkinek volt köztetek olyan társa, aki így szólt: „szeretlek, ezért...meg kell tenned ezt nekem”. Nos, jó, tehát szeretet. Következő?

LINDA: Kap díjat?

ADAMUS: Majd megmondom.. (nevetés)

LINDA: Ó, nos, köszönöm.

VINCE: Ellenőrzés, irányítás. Ellenőrizni akarjuk az adósságot. Ellenőrizni akarjuk a helyzetet.

ADAMUS: Ellenőrzés. Kitűnő. Furcsa. Az emberek utálják az ellenőrzést és közben szeretik az ellenőrzést. Szerelem-Gyűlölet kapcsolat és beszélünk majd erről egy pillanat múlva. Igen, rengeteg kontroll.. Igen.

SHAUMBRA 3 (nő) : Szabadságot!

ADAMUS: Szabadságot! Jó. És még mi mást? Mire vágnak valóban az emberek? Miért dolgoznak? (valaki beszél: a békéért) Béke, igen, béke. Elizabeth?

ELIZABETH: Biztonság.

ADAMUS: Biztonság.

ELIZABETH: Csak biztonságban akarják érezni magukat.

ADAMUS: Jó. Következő?

LINDA: Sart bölcsessége kell nekünk.

SART: Egy új Cadillac kell! (sok nevetés)

ADAMUS: Igen, a csajoknak az kell. Egy Cadillac. Jó, jó, ez egy hasonlat, egy metafora, szórakoztató, de metaforikusan azt jelenti, hogy egy kicsi javulást szeretnének az életükben. Hogy nagyobbak, erősebb emberek akarnak lenni. Tökéletes. Linda viszi a mikrofont. Igen.

ALAYA: Én azt érzem, hogy az emberek tudni akarnak. A tudásra vágnak. A tudásra.

ADAMUS: A tudás...igen.

SHAUMBRA 4 : Tudni akarják a jövőt, hogy mi fog történni.

ADAMUS: Ah, sorselemzést akarnak...jóslást! (nevetgélés) Igen...Szeretnék tudni, hogy mi fog történni. (ír) Jóslásnak nevezem csak. Ez így erősebb, mint a jövőmondás. A prófécia is egy kicsit mívesebb.

Nem, az emberek tényleg tudni akarják. Miért olvassák a horoszkópokat? Miért mennek látókhöz, médiumokhoz, akik többet tévednek, mint amit tisztán látnak? Ti mind sokkal intuitívabbak vagytok és a spirituális intuíció tekintetében sokkal logikusabban gondolkodtok, mint az összes látó... Nem kell nagyon okosnak lenni ahhoz, hogy kitaláljátok, hogy mi is fog történni. Én most megnézhetnék benneteket és azt mondhatnám, hogy elvesztitek a szerelmeteket, frusztráltak lesztek, lesznek problémák az életetekben és aztán ezek meg is történnek. Ez nagyon könnyű dolog, mert ezek az emberi természet mintái. Igen. Majd utána gazdagok lesztek és híresek, igen, igen... Nos, következő?

DANIEL: Rengeteg ember szeretné, ha megmentenék. Hogy feloldozást kapjanak.

ADAMUS: Feloldozás. Kitűnő. Most egy pillanatra visszatérek a jósláshoz.

Vajon mit tenne az átlag ember, ha valóban tudná a jövőt? Ez először is azt feltételezi, hogy előre megírt sors van, pedig nincs, ez az egyik probléma ezzel, de most tételezzük fel, hogy valakinek pontosan megmondhatnánk, hogy az elkövetkező 5 évben mi vár majd rá az életében. Tudnák ezt kezelni? Nem. Nem. (valaki közbeszól: Hogy keresztül is húznák azonnal!) Igen, keresztül húznák és aztán meg sem történne. Ezzel pedig megerősítenének valamit, ami egyáltalán nem igaz - azt, hogy van sors, végzet és minden előre el van tervezve, pedig nem.

A szellem nem ilyen kegyetlen. Isten nem rendelkezik ilyen fekete humorral. A szellem mindegyikünknek megadta a teljes szuverenitást, a teljes jogot ahhoz, hogy döntéseket hozzunk. Ám, valamilyen furcsa okból kifolyólag az átlagember szereti azt hinni, hogy létezik valamilyen általános, mindent átható struktúra, hogy létezik egy terv, idefent. Nincs semmilyen nagy bolygó, amelyben az összes információ megtalálható lenne arról, hogy mi fog történni. Nem létezik az angyaloknak sem olyan csoportja, amely fent csücsül valahol, ahonnan ítélkezhetnek és meghatározhatnák, hogy mi fog történni a Föld bolygón, vagy bárhol. Én mindent megvizsgáltam, és nem találtam egyetlen dolgot sem, amely tartalmazná a jövőt, a jövő ti magatok vagytok. Minden benneteket van. (Edith azt mondja: a mi választásunk) Igen, a ti választásotok, minden szempontból.

Következő?

EDITH: Félelmetes.

ADAMUS: Igen, ez félelmetes!

LULU: Az emberek túlélni akarnak.

ADAMUS: Igen, teljes mértékben így van, a túlélést választják. Ez egy alapvető ösztön. Volt egy pont a lemúriai civilizációban, amikor az emberi angyalok, akik a fizikai anyagban testesültek meg, nem akarták a túlélést. Nem tudták, hogy valóban itt akarnak-e lenni. Ám az atlantiszi korban, a túlélés egy teljesen más jelentést kapott.

A túlélés nyilvánvalóan élelmet jelent. A túlélés szeretetet jelent. Az alapvető szükségleteket jelenti, amelyek megvédenek a külső elemektől. Ám, ahogy az emberek többet termelnek a mezőgazdaságban, most már képesek...erről már beszéltem korábban, nincs semmilyen táplálék ínség a Földön. Nincs ilyen. Ne higgyetek ilyesmit el, ha az újságban olvassátok. Egy élelmiszer *elosztási* probléma van, vannak politikai problémák, ám az emberek képesek jelenleg hatalmas mennyiségű élelmiszert termelni egy igencsak kis vidéken. Nagyfokú kontroll, ellenőrzés uralja a mezőgazdasági termelést. A magok sokkal nagyobb mértékben képesek növekedni, szaporodni, mint ahogyan azt teszik most. Ám a magok az egyéni emberek tudatára válaszolnak és a kollektív emberi tudatra és így akárcsak az emberek, a magok is csak ilyen kismértékben termelnek.

Szeretnétek nagyobb termésátlagot azokból a magokból, amelyeket elültettek a földbe? Hordjátok magatokkal őket egy hónapon át, tegyétek be a zsebetekbe őket. Vegyétek be a szátokba őket a vetést megelőző éjszakán, így tartalmazzák majd a ti DNSeteket, a ti energiátokat, a ti esszenciátokat. Hatalmas, látványos terméseitek lesznek, anélkül, hogy permeteztetek kellene, sokkal ellenállóbbak lesznek a kártevők és járványok ellen, és egyéb elemekkel szemben. Az élelmiszer nem jelent problémát, nincs hiány benne.

Nos, tehát az emberek a túlélésre koncentrálnak, ami önmagában is érdekes, hiszen a túlélés ebben a modern korban elég könnyű. Minden itt van. Az összes eszköz, minden energia, minden technológia - minden itt van, csak minden el van rejtve. A túlélést, mint célt oly sok országban fenntartják, itt ebben az országban is: „*jusson épp elég!*” Épp elég. A répa, amely belóg a ló feje elé.

Sokkal több van az épp elégnél. Amikor hallok ilyen történeteket: „*A világ kifogy az energiából.*” Tényleg? Tényleg? Hát nem. Talán kifogy olajból, de nem jött-e el vajon annak az ideje, hogy az emberek elforduljanak az olajtól? Annyi sokkal egyszerűbb technológia létezik az olajnál. A hidegfűtés az egyik. És kérlek, ne gyertek nekem a nap és a szél energiával. Mindez annyira régi. Olyan régi. Vannak olyan technológiák, amelyek most kerülnek majd piacra, amelyek igazán felháborítják majd a rendszert. Vannak új technológiák, amelyek épp a laboratóriumi tálcán hevernek, amelyek kijönnek majd a közeljövőben - a ti közeljövőtökben, nem az enyémben! - mert az én közeljövőm az elkövetkező 500 év, a Ti közeljövőtökről beszélek. Ez a világ sokkal több energiával rendelkezik majd, mint ami szükséges, ahhoz, hogy kielégítse a szükségleteit és az embereket és a növekedést, a fejlődési igényeket.

Ez a világ elég anyaggal rendelkezik az öltözködéshez, elég energiával rendelkezik a házak fűtéséhez. Mindene megvan, ami kell. Van tehát egy hipnotikus réteg, gondolati minta, amelyet ide ki helyeztek, és ti, olykor, kedves barátaim, bizony bedóltok neki, és elhiszitek, hogy nincs elég. Hogy nem lesz elég Wc papír... Hát én garantálom nektek, hogy elég WC papír van ahhoz, hogy jó hosszú időre boldogok lehessetek. (nevetés)

Nos, igen, szóval a túlélés - és itt megállok és kiemelem ezt itt, ezt a speciális dolgot: a jóslást, jóvendőmondást, mert ez manipulálva van. Olyan emberek által, akik pénzhez akarnak jutni, akik irányítanak, akik félelemben akarják tartani az embereket. Erre a legegyszerűbb eszköz az, ha azt mondják az embereknek: „*Ínség van, hiány lesz ebből...*” Pedig nincs ilyen. Kérlek, higgyétek el,

higgyétek el a saját életetekben. Nem kell kifogynotok semmiből. Semmiből.

Erről majd beszélek még Sedonában, hogy hogyan tudjátok vezérelni az energiákat, hogyan tudjátok alkimizálni az energiát. Az energia az egyik alakból a másikba jut és minden ember képes arra, hogy átlényegítse, vagy alkimizálja, megváltoztassa azt. Ám el kell higgyétek ezt és bíznotok kell magatokban, fel kell hozzá ismerjétek, hogy ti Merlinek vagytok. Merlin egyszerűen fogta az energiát és átváltoztatta egyik formából a másikba. Tehát, Shaumbra, soha ne aggódjatok a túlélés miatt.

Mi a legrosszabb eset? A legrosszabb esetben meghaltok! Igen, a legrosszabb esetben meghaltok, majd összejövünk itt a mi oldalunkon, bulizunk egy nagyot és akkor eldönthetitek, hogy vissza akartok-e még térni további inkarnációkra.

Elmondtam már korábban, de most szeretném ismét kijelenteni néhány új ember számára és azok számára is, akik majd a jövőben olvassák ezeket a sorokat. Sokkal egyszerűbb meghalni, mint megszületni. Több ezerszer haltatok már meg és a tudatotok valójában sokkal hamarabb elmegy, már jó pár nappal azelőtt elmegy, mielőtt valóban meghaltok.

Igen, a fizikai test és az elme továbbra is működik, a legtöbb ember nem gyanítaná, hogy már előtte eltávoztok. És, ha azt gondoljátok: Ó, nem, ez egy hirtelen autó-baleset volt, vagy szívroham...hát, nem, nem és nem. Már elmentetek előtte. Ezután csak végig játsszátok a történetet. A testetek továbbra is működik, a szervek ott vannak, működnek az életfunkciók és ti úgy működtök, mint egy automata pilóta, miközben már el is mentetek. Mert elég okosak voltatok ahhoz, hiszen már elégszer tettetek így, tudtátok, hogy le kell lépni már azelőtt, mielőtt elmennétek! (nevetés) Tessék, egy újabb póló téma: Igen, igen. Senki sem fogja tudni, miről beszéltek, úgy hogy... MAF...(mi a franc??) Most add fel! Ez vicces volt!!

Nos, kedves Shaumbra, felírtunk pár dolgot, még egy-két észrevételt szeretnék...Emberi tudatosság: mit akarnak valójában, mit akarnak az emberek általában? Igen, megihletnek a szavaitok, egyébként!

SHAUMBRA 8 (NŐ) : Nos, mindig vágnak a szocializációra, a közösségi létre.

ADAMUS: Szocializáció, igen, ez jó. Közösséget akarnak. Írhatom a közösséget?

SHAUMBRA 8 : igen.

ADAMUS: Jó, egyébként is ezt tettem volna. Nos, tehát a közösség, igen, és ez egy nagyon érdekes jelenség, szintén. És valahogy ez a szellemetek antitézise. (ellentét párja) A közösség Atlantiszban lett fontos, nem azért, hogy mindent Atlantiszra kenjek, de ebből majd jó könyvek és filmek születnek. Nos, Atlantiszban minden közös lett, közösségi. Mind együtt éltetek, mindent megosztottatok egymással, ételeket, munkát, a gyermekeket, a családokat. Olyan volt az egész, mint egy nagy rosszul működő család.

Az emberek féltek egyedül lenni, mert nem értették, hogy mi van odaát, vagy idebent. Ezért a figyelmüket azzal terelték el, hogy közösség létet folytattak. Bizonyos fokig jó volt a közösségi lét, mert az embereket rávette arra, hogy együttműködjenek, összedolgozzanak, ez sok jót hozott. De végül mégsem működött.

A közösségi lét jó volt egyfelől, másfelől pedig az egyén eltűnt. A közösségben támogatták egymást, de mindeközben létrehozták azt, amit a tömegtudatnak nevezünk, vagy az extrém, legerősebb hipnózisnak. Hiszen egy közösségben sokkal könnyebb fizikai, energetikai és mechanikus módon is beprogramozni az elmét. Olyannyira, hogy az ezután következő 100 000 - 150 000 évet azzal tölthették, hogy ki tudjatok kerülni belőle. Elképedek olykor, amikor arról beszéltek, hogy közösségben, kommunákban kellene élnetek. Tudjátok, milyen sokáig tartana? Egy délutánig! (nevetés) Mert ti, Shaumbra, a saját szuverenitásotokat és függetlenségeteket akarjátok.

Nem oly régen beszéltem egy új fajta közösségről, amelyen ez is itt. Nincsenek szabályok, nem éltek együtt. Megtanuljátok, miként lehetek szuverén, önálló lények önmagatokban és közben megosztjátok a történeteiteket egymással. Megosztjátok a tapasztalataitokat. És függetlenül attól, hogy havi egyszer vagy félévente egyszer találkoztok-e, ez a közösség egy célt szolgál. Ám a kommunák és a hasonlók, na nem...

A szociális tevékenység bizonyos szintig jó, de...hajlamos... igen, persze van egy szociális része, de én azt látom, hogy nagyon sok a táplálkozás, ami körülötte folyik. Az embereknek abból a szükségletéből fakad, hogy elfogadják őket.

Az emberek nem fogadják el magukat, ezért ezt más emberekben keresik és a társadalomban is. Vágyják és várják a szüleik elfogadását, első körben, majd a tanárok elfogadását, a kortársaik elfogadását és a haverokét. Kívül keresik az elfogadást, mert belülről nem kapják meg.

Tudni szeretnétek, hogy mivel tehetnétek egy személyt igazán boldoggá? Fogadjátok el őket. Mondjátok ki az elfogadás szót. Az elismerés és az elfogadás többet jelent egy kitöltött cseknél. Az emberek arról beszélnek, hogy szeretnék, ha jobban megfizetnék őket. Az elismerésük és az elfogadásuk sokkal, de sokkal többet jelent a számukra. Nos, igen, szükségét érzik a közösségnek, az elfogadásnak, a barátságoknak. Az emberek általában véve még mindig rettegenek az egyedüllétől.

Ez egy érdekes jelenség, szintén. Amikor a DreamWalker Felemelkedés Iskolát tartjuk, az egyik legnagyobb dilemmát az jelenti a résztvevők számára, hogy szuverének legyenek-e? Annak a dilemmája, hogy a harmadik körbe belépjenek-e, ami szimbolikusan azt jelenti, hogy teljes mértékben önfenntartók legyenek-e vagy sem? És amikor ide érkezünk a tanfolyam során, a résztvevőknek meg kell hozniuk egy nagy döntést és legtöbbször ezt nem teszi meg. A legtöbben lebegni hagyják a dolgot, de az majd visszatér hozzájuk. És erre azt mondják: A harmadik Körben, én vagyok. Vagyok, Aki vagyok. Mit csinálok egész nap? Mit csinálok? Hol vannak a barátaim? Vannak ott más Felemelkedett Mesterek is a környéken, akikkel lehetek majd? Milyen problémán dolgozom nap, mint nap? Az emberek, akik eljönnek azt mondják: „*Hát, ez nagyon unalmasan hangzik. Azt hiszem, kicsit késleltetem a felemelkedésemet, majd 20 élet múlva visszatérünk rá! Inkább arra törekszem majd addig, hogy tökéletes emberré váljak.*”

Ám tényleg, ha egyszer megérted, elismered önmagadat és megérted a VAGYOK-ot, akkor többé nem kell aggódnod az unalom, a többi lény és a tennivalóid miatt. Mindez illúzióvá válik. El tudjátok azt képzelni, hogy csupán csak szerelmesek vagytok önmagatokba és ez minden, ez elég is? Hogy nincs szükség a külső tükörrépre, a külső energiákra? El tudjátok képzelni, hogy csak önmagatokkal legyetek az örökkévalóságig? „*Ó, nem!*” (karikírozott hangon mondja, sokan nevetnek) Ez az egyik kihívás a számomra veletek és Kuthumi számára és a többiek számára is... mert ott van bennetek ez a hitrendszer, ez a réteg... Nem tudjátok elképzelni ezt. „*Hogy én? Hogy Önmagammal legyek, az örökkévalóságig? Hogy ne legyen senki, akivel vitázhatnék? Senki, akivel nevetnének? Semmi cél? Semmi terv?*” És erre vissza is húzódtok. „*Igen, nagyon unalmasan hangzik. Kell, hogy legyen valamilyen tevékenység a túloldalon, valami...Mondjuk egy jó foci meccs! Valami!!*”

Nos, felírtam 10 dolgot, amelyek valóban meghatározzák az emberi tudatosságot jelenleg. 10 olyan dolgot, amit az emberek akarnak. Amire vágnak. Persze ennél sokkal több van, de össze akartam foglalni.

Mit tartok én a legfontosabbnak? Megmondom nektek és kérlek, készítsd elő az Adamus díjat most. (Lindának mondta) Gyere ide előre.

LINDA: Igen, uram.

ADAMUS: Nos, és valószínűleg ez az egyik legerősebb trend most a Földön, valószínűleg ez az egyik fő ok, ami miatt a dolgok úgy történnek, ahogy, de ez az egyik oka a konfliktusoknak és az

energiák elakadásának is jelenleg - ez pedig a szabadság.

LINDA: Ó.

ADAMUS: Adamus díj, igen a szabadság. Annyira nyilvánvaló, nyilvánvaló. (Linda átadja a 3-as Shaumbrának a díjat) Köszönöm. (közönség tapsol). És valójában ezek mind helyes válaszok, de én ma a szabadságról akarok beszélni.

Szabadság

Mit láttok most éppen a hírekben? A szabadság utáni vágyat. Semmilyen angyali lényt nem lehet korlátozni, irányítani a végtelenségig. Előbb vagy utóbb valami belül megszólal: Szabadságot akarok! Valójában ez inkább a szellemből szólal meg, mintsem az emberi oldalból és ebbe belemerülünk majd egy pillanat múlva, de az biztos, hogy szabadságot akarnak. Ez belülről jön, különösen akkor, ha ráéreznek egy kicsit és megérik ezt más emberekben is. Elkezdik érezni a levegőben, ami körbeveszi őket.

Tulajdonképpen, egy nagyon szépséges módon, a Föld - a fizikai Föld most szabadul fel éppen. Gaia egy szellem, ahogyan ti mindannyian, egy lélekkel rendelkező lény, egy hatalmas lélekkel rendelkező lény, amely a fizikai Föld felelősségét magára vette. De az ő ideje is lejárt. Elvégezte azt, amiért idejött - hogy megvalósítsa ezt a Földet, hogy azon élni lehessen, egy élhető bolygó legyen. Ez megvalósult. Gaia most elengedi a vizet, a levegőjét - na nem így engedi el...(nevetés) elengedi a fákat, a halakat és az állatokat. Tehát Gaia is ezt a szabadságot akarja.

Nos, vajon mi történik, ha az emberek a Földön, vagy azok az emberek, kik eltemetettek, vagy épp továbbra is a Földön járnak, hirtelen megérik ezt a levegőben?

A szabadság végigsöpör az egész világon most, úgy, ahogyan eddig nem volt rá példa. És ezen mi már 1700 körül elkezdünk dolgozni - na jó, mindig is ezen dolgoztunk, de egy nagy löketet 1700 környékén kapott a szabadság, Európa szerte. És ez elég nehéz ügy volt, amiben sokan együttműködtünk: Hogyan szabadíthatnánk meg Európát a királyoktól, a királyi családoktól, a gróftoktól és lovagoktól, akik az energiákat irányították és manipulálták. Próbáltunk egy szabad Európát létrehozni, egy csomó politikai határvonalat szintén eltörölve, megszabadítván a régi energiáktól és a régi konfliktusoktól.

És mivel a dolgok nem alakultak túl jól, nos, mi - a mi alatt azt a Rendet értem, akikkel együtt dolgoztam akkoriban, sokan közületek szintén részt vettek benne - szóval, mi létrehoztuk ezt a helyet, amit Amerikának hívnak, akkoriban az Új Atlantisznak neveztük, a szabad Atlantisznak, a szabad országnak - és ilyen volt Ausztrália is, szabad ország.

A hívás kiment és sokan közületek eljöttek ide, hogy megtapasztaljanak egy új fajta szabadságot, amire nem volt példa a Földön már nagyon-nagyon régóta. Bizonyos fokig működött is. Most pedig egy új szintjére lépünk a szabadságnak és ez végigsöpör szó szerint az egész világon. Az emberek érzik a szabadságot, a szabadságra való vágyat belül, hiszen a legalapvetőbb dolgokkal már rendelkeznek, amelyek az élethez szükségesek. Képesek a túlélésre és van köztük olyan is, akinek Cadillac-je van.(nevetés)

Tehát ez a szabadság most végigsöpör a világon. De honnan jön a szabadság? Mitől szabadulnak meg és fel? Mikrofon?

LINDA: Semmi gond.

ADAMUS: Gyorsnak kell ma lenned!

LINDA: Úgy bizony!

ADAMUS: Az egyszerű, egyszerű válaszok...(valaki azt mondja. kontroll, ellenőrzés) Milyen

kontroll? (valaki beszél: kormány) Kormány, adók.

LINDA: Szeretnéd, ha a mikrofonba beszélnének, vagy nem?

ADAMUS: Nos, akkor szaladnod kell! Igen, kezeket fel, szaladj! (nevetés) Gyerünk.

MARC: Elnyomás.

ADAMUS: Elnyomás. De konkrétan milyen elnyomás?

MARC: Vallásos.

ADAMUS: Vallásos, így van! Most pedig fűzök ehhez egy megjegyzést. A vallásos beállítottságomról faggattak engem és ez itt nem a vallás spirituális természetére vonatkozik, hanem a kontrollt gyakorló természetére. Mindennél jobban lehet a valláson keresztül irányítani embercsoportokat. Éppen ezért ez most az legjellemzőbb a Földön. Éppen ezért, az ilyen időkben a vallások megerősödnek. Könnyebb valakit zavarba hozni a hiedelmeivel, vagy irányítani őt azokon keresztül, mint bármi mással, nos, és mi pont ezt nem csináljuk itt. Az egyedüli hiedelem...itt az egyedüli dolog, amire a figyelmet irányítjuk az az, hogy minden bennetek van és ez elég kemény. Igen, szóval a vallási hiedelmek.

És ti ezt már mindannyian tudjátok, de a háborúknak, amelyek most zajlanak a Földön, mi a vezérelvük? A vallás! Isten nevében csatáznak, a menny zászlója alatt. Vallás. Az egyiptomi helyzet és a többi országbéli helyzet, amely most éleződik, a legtöbb esetben a vallási kérdésekre fog rámutatni. A vallás erősebb, mint a kormány, mert a hiedelmekkel kapcsolatos és mert az emberek elvakulttá válnak. Az emberek valójában jobban vágnak egy szervezett spirituális hitre, szervezett vallásos struktúrákra, sokkal inkább szükségük van ez utóbbira, mint a kormányzati struktúrákra. Tulajdonképpen a kormányok és a vallások furcsa viszonyban vannak már régóta, hiszen olykor furcsa párt alkotnak, ágyasoknak mondhatjuk őket, máskor viszont épp szemben állnak egymással - mert végül is a vallásos irányítást és kontroll erősebb a kormányoknál.

Nos, akkor mi alól szabadulnak még fel?

LINDA: Itt a mikrofon.

PATRICIA: A félelem alól.

ADAMUS: A félelemtől való megszabadulás. Igen. És különösen milyen félelmekre gondolsz?

PATRICIA: Mindenfélele.

ADAMUS: Minden félele? Nevez meg hármát.

PATRICIA: Az aggodás, ami összekapcsolódhat a túléléssel.

ADAMUS: Igen.

PATRICIA: Az elismerésre való igény alóli felszabadulás.

ADAMUS: Igen.

PATRICIA: ...amely szintén kapcsolódhat a túléléshez.

ADAMUS: Pontosan.

PATRICIA: A gondolatoktól való megszabadulás.

ADAMUS: Gondolat. Igen, kitűnő! Nos, a félelemtől való megszabadulás. Rengeteg a félelem és a félelem kezében a gyepelő...féltek, hogy megsebzitek magatokat, hogy elveszítetek mindent, amivel rendelkeztek. Egyébként vannak köztetek itt olyanok, akik ebben igencsak tapasztaltak. Mindent elvesztettetek és mégis itt vagytok, továbbra is. Nem is igazán veszítettetek el mindent; csupán néhány régi meglátást. Nos, tehát a félelem alóli felszabadulás. A saját gondolataitoktól való félelem

óriási és bitang erős.

A legnagyobb félelmeitek egyike az, hogy megismételtek nehéz vagy kihívást jelentő helyzeteket, még az előző életeitekben megtapasztaltak közül. Vannak köztetek, akik félnek a tüztől. Mert máglyán égtetek el, nyilvánvalóan félni fogtok majd attól, hogy ez újra megtörténik veletek. Van, aki a lefejezéstől fél - micsoda rettenetes dolog! - hiszen már megtörtént korábban. Vagy féltek betegségektől. Ezek az aspektusaitok. Ezek régi történetek, amelyek most újra előbukkannak. Igen. Na, még néhányat! Szabadság. Mitől szeretnének az emberek megszabadulni?

LINDA: Fuss, Forest fuss! (nevetés)

MARY: Az attól való félelemtől, hogy a saját igazukat elmondják.

ADAMUS: Igen, a saját igazság kifejezése. Igen, bizony. Erre majd visszatérek mindjárt. Ez nagyon érdekes. Bizonyos országokban garantálják a szólás szabadságot. De a legtöbb ember sohasem él vele. Ők azt hiszik, hogy a szabad szólás jog azt jelenti, hogy valakinek elmondhatod, (mutogat egyet..) vagy kifejezheted a hitedet. Ugyanakkor valójában nagyon kevés ember beszél szabadon. Nem tudják, hogyan tegyék azt. Ez egy egészen más téma. Egy teljesen új beszélgetést kezdenénk erről.

A legtöbb ember a fejből képes beszélni a száján át, aminek a 90%-a közhely vagy hulladék. Az elméjükből jön. Az elme szereti önmagát hallani, amint beszél, mert azzal megerősíti az identitását. Ha az elmétek hall benneteket beszélni, így szóltok magatokhoz: *„biztosan nagyon okos vagyok, tehát létezem, mert hallom magamat, amint beszélek. Ezért az elmém valódi.”* Ennek a nagy része szemét. A valódi beszéd a szívből jön. Persze bevonja az elmét és bevonja a Tudatosság Testet, de a szívből indul.

Meg tudjátok különböztetni azt, ha valaki a szívéből beszél, mert ez esetben az inspiráló és érzitek a mágneses hatást a testetekben. Érzitek a testetekben történő vegyi hatást, ha valaki a szívéből beszél. Ám, ha az agyából beszél? (nevetés, amint nyávog) És bevonnak benneteket...bevonnak benneteket egy elme-elme társalgásba és próbálnak benneteket is olyan mentálissá tenni, amilyenek ők és általában úgy léptek tovább egy ilyen helyzetből, hogy nem is értetek egyetlen szót sem abból, ami elhangzott, vagy olyan érzéseket van, mintha egy birkózásban lett volna részetek, vagy pedig azt érzitek, hogy ellopták az energiátokat. Szóval, igen. Jól van, szabadság.

Egy nagyon fontos Kérdés

Az emberek keresik a szabadságot.

Az angyali lényeknek, melyek lélekkel rendelkeznek, természetükből eredően joguk van a szabadsághoz. Végül. A kérdésem, amelyet mindenkinek címzek, aki hallgat bennünket, egy nagyon fontos kérdés, mert sok mindenben összefügg azzal, hogy a Föld merre tart, hogy ez a bolygó innen merre tart. És egy intenzív hatással van az összes Új Földre is, amelyet most terveznek, amelyek épp most épülnek, hiszen amint a Föld, úgy a többi Föld is. Ez az egy Föld képtelen befogadni mindazokat az angyali lényeket, akik egy emberi tapasztalatra vágynak. Viszont minden angyali lénynek át kell mennie egy földi tapasztalaton, hogy azután felemelkedhessen. Ez a... mondhatjuk úgy is, ez a könnyebb út. Nem annyira könnyű, de ez a felemelkedéshez vezető út - hogy teljesen megtestesüljete, hogy önmagatokba visszataláljatok, ne csak lebegő gázállapotú angyali alakban létezzetek, hanem éljétek is meg és tapasztaljátok is meg. Az angyalok valójában nem tudnak tapasztalni. Valójában nem tudnak. Képesek, hogy is mondjam, arra, hogy érezzenek dolgokat, de csak itt a Földön és az Új Földeken tudjátok valóban megtapasztalni az életet.

Tehát a kérdés az - és ez nagyon fontos és remélem, hogy ti rendelkeztek a válasszal, mert én nem - hogy vajon az emberek készen állnak-e a szabadságra? Azt mondjátok, igen, de mielőtt...mert

intuitív módon így szóltok: „*Nos, mindenkinek rendelkeznie kellene a szabadsághoz való joggal.*” És ez igaz is lehet. De én azt kérdezem, hogy az emberek készen állnak-e, most ebben a korban, most készek-e rá?

Most éreztétek ismét a tömegtudatot egy pillanatra. *Éreztétek* a tömegtudatot. Készen állnak-e a szabadságra? (valaki azt mondja: Nem.)

EDITH: Úgy tűnik, mintha itt lenne az ideje...

ADAMUS: Mikrofont kérhetnék?

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: Igen, bocsáss meg, Edith, szeretnénk, ha mindenki hallaná az Univerzumban azt, amit mondani szeretnél.

EDITH: Úgy tűnik, hogy készen kellene állniuk a szabadságra.

ADAMUS: Talán... vagy mégsem.

EDITH: Hát az biztos nagy kavarodást hozna, ha nem tudnák megtanulni, hogyan kezeljék a szabadságot...

ADAMUS: Jó megfigyelés, de mi most... Tobias úgy mondaná, egy vízválasztó vonalon vagyunk a Földön, éppen. Ezért érzitek a feszültséget. Ezért tűnik minden olyan bizonytalannak.

Nos, tehát az emberek készen állnak? Egyéb vélemények? Készen állnak az emberek a szabadságra? És itt most nem rólatok beszélek, hanem az emberiségről.

JOANNE: Én nem hiszem, hogy készek rá. Szerintem szeretik a kontrollt. Szerintem nem akarnak bízni magukban, így mindig azt várják, hogy valaki más mondja meg nekik, mit tegyenek. Tehát egy más szintű szabadságra vágyanak.

ADAMUS: Helyes.

JOANNE: Mert ahol épp tartanak, mint például Egyiptomban, ahhoz képest akarnak valami mást.

ADAMUS: Igaz.

JOANNE: És így érik ezt el.

ADAMUS: Jó megfigyelés. Azt tudják, hogy akarnak valamit. Most vegyük példának Egyiptomot, mert én éltem ott és épp oda készültem. De mit fognak most elérni? Mi fog történni az elkövetkező hónapokban? És ezért beszélünk ma erről, mert ez, amit itt csinálunk, ez is tágítja a tudatot. Nos, Vince?

VINCE: Elérnek valamit, de az a kontroll egy másik fajtája lesz, egyfajta Theokrácia?

ADAMUS: Igen, nos, akkor hány szelet tortát kapnak? Te tudod.

VINCE: Ez rajtuk múlik.

ADAMUS: Rajtuk múlik, de én ezt kérdezem. Érezz bele az intuícióddal. Mi fog történni?

VINCE: Azt gondolom, hogy részük lesz egy tapasztalatban. (sok nevetés a közönség és Adamus részéről)

ADAMUS: Nos, a következő hónapban te jössz ide előre! (még több nevetés) Igen, így van.

Valaki még? Mi fog történni? Intuitív módon hangolódjatok rá... mi fog Egyiptomban történni és még egy sor másik országban? A szabadság tekintetében? Igen, Kerri?

KERRI: Volt egy válaszom, aztán megváltoztattad a kérdést. De én azt akartam mondani, hogy vállalni kell a felelősséget, viszont egy csomó ember nem akarja ezt.

ADAMUS: Ragyogó...megérdemel egy...

KERRI: Tudom, hogy ragyogó vagyok, de azért köszi.

ADAMUS: Megérdemel egy Adamus díjat.

Nos, a kérdés a szabadság. A szabadság, amely most egy új jelentést kap. A felelősségről szól. Nos, hány ember akar felelős lenni a saját életéért? (közönség: nem sokan) Nem sokan. Nem sokan. Hányan támaszkodnak a kormányukra, hogy az dolgozzon helyettük, vagyis, hogy az biztosítsa a számukra elégséges ételt, az épphogy elégséges utakat, amelyen utazhatnak és egy nagy hadsereget. Ez fontos. Vicceltem! (nevetés) Van, aki ezt olvasva most el is hitte, amit mondtam...

Nos, hányan állnak készen arra, hogy vállalják a felelősséget az egészségükért? Az egészségükért! És a kérdés az, hogy ti vagytok-e a saját testetek, de nagyon sok ember ezt nem hiszi el. Nagyon sok ember inkább keres valaki mást, aki gondoskodik róla. Szóval, ti készen álltok? Nagyrészt igen, de vannak még kételyek. Vannak kételyek, de ugyanarról van szó, akkor is, ha orvoshoz mentek és akkor is, ha a Standard Technológiával dolgoztok. Vállaljátok a felelősséget. Ez a ti testetek. A tiétek.

A felelősség azt jelenti, hogy többé nem hibáztatjátok a szüleiteket. Magatokat képzitek.

Az egyik probléma az oktatással az, hogy a felelősség valami mássá alakult és az emberek már nem tudják, hogy hogyan képezzék saját magukat. A szülők az iskolákat hibáztatják, ám a szülőknek önmagukra kellene tekinteniük és a lányaikra és a fiaikra.

Az emberek nem vállalják a felelősséget a bőségükért, megharagszanak a kormányukra és azt mondják: „*Több kenyeret kellene kapnunk!*” Akkor eredj, és termeld meg, süsd meg, vagy pedig szoktasd le magad arról a szükségletedről, hogy ételt kell fogyasztanod, vagy tanulj meg kevesebbet enni.

Szóval ez egy kitűnő válasz: a felelősség. Ebből, ami talán a leginkább izgat engem az a felelősség, amellyel talán a legfontosabb dolog iránt vagytok, amely nem más, mint a szellemetek. Gyakorta átadjátok ezt egy papnak, vagy egy rabbinak, egy templomnak, vagy egyháznak. Egy mecsetnek, vagy bármi másnak. Az emberek elfelejtették, hogyan vállalják a felelősséget, hogyan érezzék a saját szellemüket.

És valaki azt mondja: „*Nos, megírták a könyvbe, tehát azt kell követned.*” Tudjátok, ez a könnyebb, a lustább és nem szabad. Én elképedek azon, hogy az emberek a szabadságért szólalnak fel. Tudják ők igazán, hogy mi az, amiért felszólalnak? Nem, nem. Csak egy kicsivel több kenyeret szeretnének? Csak egy kicsivel több fizetést szeretnének a munkahelyükön és egy kicsivel több szabadságot az emberi dolgaikban? Pontosan erről van szó.

Nos, akkor ismét felteszem a kérdést, mert ez egy monumentális kérdés és mert ez történik most az egész világban. Ez történik Kínában, ez történik Indiában, a Közel-keleten és itt is, azokban az országokban, amelyeket fejlettebbeknek tartotok. Ám nem igazán nevezhetitek ezeket fejlettebb országoknak, ha az embereknek továbbra is dolgozniuk kell járni, ha úgy kell a betevőt megkeresniük, hogy egy előírt időre meg kell jelenniük a munkahelyükön.

Nos, sokan közületek munkanélkülivé váltak, vagyis más szavakkal mondva, ti megteremtettétek a saját munkahelyeteket. Most már szabadok vagytok. Keményen dolgoztok, de ez a ti szenvedélyetek, a ti választásotok. Nos, mindaddig, amíg ez a struktúra létezik, addig nincs igazi szabadság. És ezt most azért mondom, hogy figyeljétek, mi történik majd az elkövetkező néhány évben. Ez a szabadság hullám elindul majd mindenfelé a világba. És olyan területekre is eljut majd, amelyek igazán nyilvánvalóak - olyan országokba, ahol diktátorok vannak, ahol politikai kontrollt gyakorolnak. Majd utána jön a következő hullám, olyan országokat érintve, ahol túlságosan kötött spirituális, vallásos hitrendszerek uralkodnak és hiány van a valódi vallásszabadságból.

Tudjátok, milyen ez. Egészen mostanáig kinevettek benneteket a hiedelmeitek miatt és továbbra is megbújik bennetek a félelem, hogy ki fognak végezni benneteket miattuk. A családokat, a barátaitok körében tartotok ettől elsősorban és talán a kormány részéről is, elképzelhetőnek tartotok egy éjszakai kopogást az ajtótokon. Valaki így szól majd: „*Követtük magát, figyeltük magát, jöjjön velünk.*” Egyébként ez nem fog megtörténni, de mégis ott van bennetek ez a félelem a mélyben.

Majd ez a hullám folytatja útját a világ körül, pörögve, pörögve, terjed majd tovább a szabadságra való vágyakozás és ez majd arra ösztönzi az embereket, hogy elgondolkodjanak azon, hogy valóban szabadok-e. Begyűrik ez majd mindenhová. Megvizsgálják majd az állásukat, hogy abban szabadok-e. Megvizsgálják majd a családjukat, önmagukat, az aspektusaikat. Talán ez az egyik legnehezebb. Ti eljutottatok ide, de a legtöbb ember számára még több élet szükséges ahhoz, hogy elkezdjék megérteni a szabadságot, amelyet az aspektusaiktól kaphatnak vissza, a megszabadulást a múlttól, a felszabadulást önmaguk alól.

Nos, visszatérve a kérdéshez...Ez a szabadság hívása, amely olykor egy érzelmes, kétségbeesett, dramatikus kiáltás - ahogyan az most is hallható, körbepörgi a világot. És mi történik erre? Az emberek felismerik, hogy mit is jelent a szabadság valójában.

Nos, tudjátok milyen az, amikor van egy ilyen irányú pörgés az egyik oldalon és vele szemben jön egy ellenkező irányú pörgés, a kettő elkezd összeütközni. Így pedig keletkezik egy kis energia. Így kaptok egy kis energiát. A világ többi része zúrókkel küzd, de ti energiát kaptok. (nevetés) És mindez *csak* energia! És Cauldre jóváhagyásával, elmesélek most egy kis történetet. Ő nem támogatja, de elmondom akkor is. (nevetés)

Miközben ment az aggodás az Egyiptomban zajló események miatt és az oda tervezett nagy túra miatt, a vállalások és kötelezettségek, a felelősség miatt, amit egy nagy csoport utaztatása jelent, a pénzügyi problémák és minden egyéb miatt, Cauldre ...mondjuk úgy, hogy egy kissé, egy kissé nagyon stresszes állapotba került. Nem tudott jól lélegezni. A teste, az elméje és minden egyéb része elkezdett széttöredezni és nagy káosz honolt benne. Sokan ismeritek ezt az állapotot, az élethelyzeteiteken keresztül.

És ahogyan sokan közületek, ő is elfelejtette az alapokat. Hogy vegyen egy mély lélegzetet. Ezt nehéz megtenni, ha az ember egy hiperpánikban van, de fontos megtenni. Ilyenkor szükségetek lenne rá. Ilyenkor kellene egy kicsit énekelnetek. Egy kicsit hangolnotok, hogy engedjétek ezeket az energiákat keresztül áramolni magatokon. Mert elakadtak. Ezért van rajtatok a szorongás. Ilyenkor jó ezeket KIENGEDNI! (hangosan mondja) Ilyenkor LENNE JÓ EZEKET FELNYITNI! (szinte kiabálja) Ezt nehéz megtenni, amikor pánikoltok, rettegtok és féltok. Pedig ilyenkor ez nagyon jó dolog.

Majd Cauldre azt is elfelejtette, hogy ez csak energia. Csak lélegezd be! Ez az a dolog, amit a legkevésbé sem akartok olyankor megtenni, amikor a káosz, a trauma, vagy épp a depresszió uralkodik el rajtatok. Lélegezzétek be, szívjátok be!

Így kicsit, kedvesen, meg kellett kocogtatnom Cauldrét (nevetés, amint valakit megpuszil) és annyit mondtam neki: „*Lélegezd be!*” Hiszen az automatikus reakció az az, hogy megpróbáljátok eltolni magatoktól mindezt. Megpróbáljátok vagy meg nem történné tenni, úgy, hogy nem vesztek róla tudomást, vagy megpróbáltok megszabadulni tőle és hasonlók. De nem, lélegezzétek be!! Ó, és elsöre fáj, bizony. Egy érzelmileg, fizikailag is fájdalmas pillanat következik. Az utolsó dolog, amire vágytok, az az, hogy belélegezzétek, mégis ez a legjobb, amit tehettek. Beszívjátok. Belélegzitek. Igen, az összes káoszt, traumát Egyiptomból belélegzitek. Ez nem azt jelenti, hogy egyetértetek vele, vagy elfogadjátok, hanem azt jelenti csupán, hogy felismertétek, hogy mindez csak energia. Csak energia.

Tehát, belélegzitek és ahhhh, ezt mindennel kapcsolatban olyan jó megtenni! Aztán elengedés. Felismeritek, hogy átlényegítetek az egészet. Nem kell többet gondolkodni rajta, felismeritek, hogy

az energia benneteket szolgál és pontosan ez is fog történni ebben az esetben is.

Nos, kedves Shaumbra, itt van ez az egész felfordulás, pörgés, vannak emberek, akik a szabadságot követelik, ám, amikor elkezdik megkapni, amikor kicsit túllépnek azon, hogy mindössze egy kicsivel több pénzt akarnak, egy kicsivel több ételt és egy kicsivel jobb emberi körülményeket, nos akkor mi történik? És tudjátok ti ezt - azért teszem fel nektek a kérdést, mert mindannyian találkoztatok már ezzel...Mi történik, amikor hirtelen megvizsgáljátok a szuverenitás lehetőségét, amikor megértitek hirtelen, hogy Ti is Istenek vagytok és megértitek, hogy a választásaitok valósággá válnak, mi történik? Fuldokolni kezdtek! Olyan mintha ezt mondanátok: „*Én nem akartam ilyen nagy szabadságot!!(nevetés) Én csak azt akartam, hogy az élet egy kicsit könnyebb legyen!*”

Nem. És kérlek, emlékezzetek erre. A szabadság az egy mindent vagy semmit fogalom. Nincsen részleges szabadság. Mert az továbbra is rabság és korlátozottság. Csak ha teljesen szabadok vagytok, akkor vagytok szabadok. És ezt, kedves barátaim, ezt fogjátok a Földön megtapasztalni.

Látni fogjátok azokat, akik *valamennyi* szabadságra vágnak, talán erőszakosakká is válnak miatta, megtesznek érte bármit, felgyújtják magukat, akármit is kíván a helyzet - de a legtöbb ember csak valamennyi szabadságot akar...Annyi szabadságot akarnak, hogy a szavazó helységbe bejuthassanak és megválaszthassák azt a személyt, akit akarnak. Annyi szabadságot akarnak, amivel a munkájukat megválaszthatják. Néhány létszükségletet érintő dologban akarnak szabadabbak lenni. De az igazi szabadság, a lélek szabadsága, a szabadság, amely túlmutat mindenben, a halálon, az életen, mindenben - a legtöbb ember nem áll még készen rá, sajnos.

A legtöbb ember összetűzésbe kerül majd önmagával, amikor erre kerül majd a sor. És ilyenkor természetes tendencia az, hogy meghátrálnak, megpróbálnak meghátrálni, ahogy ezt ti is tudjátok, ahogy ti is mind tapasztaltátok.

Majd megpróbálnak manipulálni, egy kis szabadság itt, egy kis szabadság ott, itt egy kis ellenőrzés, ott egy kis ellenőrzés, majd az egész kicsúszik a kezükből és visszatér a kontroll, legyen szó a kormányzat kontrolljáról, vagy akár a valláséről. És nagy valószínűséggel ez történik majd azokban az országokban is, amelyek most ebben a dilemmában találják magukat. A kontroll egyik formáját felváltja majd egy másik, nagy valószínűséggel. És milyen lesznek? Mi erre a kifejezésünk? Kapnak majd cirkuszt és kenyeret, hogy jól érezzék magukat, egy kis focit, egy kis Schilz sört és ettől majd azt gondolják, hogy szabadok.

De a lelkükben valami ebbe nem nyugszik bele. Az emberi aspektus átmenetileg megbékél, de valami a lelkükben nem dől be ennek. És ettől csak még frusztráltabbak lesznek és még depressziósabbak, még elveszettebbek a szabadság jelentését illetően. És mit fognak majd tenni? A hipnózis elemeivel próbálják meg megetetni magukat. Átverik magukat és így szólnak: „*Talán holnap jobban leszek.*” vagy „*Talán majd a gyermekeim számára már jobb lesz minden.*” Ez makyó. Ez makyó.

Új Potenciálok a Szabadság számára

Nos, kedves barátaim, ezt azért hozom most fel, mert mindannyian találkoztatok ezzel és szeretnék valamit átadni nektek mindjárt. Most itt van annak a potenciálja, hogy egy óriási befolyással legyetek a további potenciálokra, amelyeket eddig nem sokan tapasztaltak meg a világban - a szabadságra vonatkozóan. Ti vagytok azok, akik önmagatokban ebben elmélyedtetek. Ti vagytok azok, akik azt tanulják, hogy miként lehetnek igazán szabadok és a tudatosságotokon keresztül ezt most felkínálhatjátok ezeknek az országoknak, ezeknek az embereknek. Segíthettek nekik abban, hogy egy mélyebb megértéshez jussanak a szabadságot illetően és ezáltal az energiának nem kell majd több kört futnia, újra és újra. Nem kell összeütközniük. Nem kell majd hirtelen levegő után

kapkodniuk, ha a valódi szabadságot vizsgálják épp.

Ez nem valami vallásos dolog. Nem is spirituális dolog, hanem ez az igazi szabadság, a lélek számára. És amint ezt vizsgáljátok majd meg, amint ezt mi itt ebben a csoportban is megvizsgáljuk éppen, létrehozunk egy új potenciált. Nem próbálunk meg erőszakkal senki ember fiát, sem egyetlen országot sem rávenni arra, hogy higgyen az egyik dologban vagy a másikban. De most egy pillanatra megtehetjük azt, hogy kiterjesztjük a valódi szabadság potenciálját, így azok számára, akik ezt választják, akik ide akarnak eljutni, a valóságukká válhat.

Szeretném, ha beleéreznétek a saját szabadságotokba, abba, amit megtanultatok, az utatokba, amely az elengedés jegyében zajlott. Csak elengedtetek, elengedtetek és elengedtetek. Az összes réteg elengedése a szabadsághoz segített hozzá.

Most menjetek vissza a tömegtudatba, ahol az előbb tartózkodtatok.

(szünet)

És lélegezzétek bele a szabadságról szerzett bölcsességeketek.

(hosszú szünet)

Engedjétek meg magatoknak, hogy megosszátok mindazt, ami a szívetekből jön, a szabadságról. A valódi szabadságról.

(szünet)

Szuverenitás...

(szünet)

Semmi kontroll....

(szünet)

Lélegezzetek ebbe bele.

Lélegezzetek rá.

(szünet)

Hallom, amint néhányatok fejében megy a csevej...amint így szóltok magatokhoz: „*Én nem tudok semmit a szabadságról. Nézzétek csak meg az életemet!*” Ah, igen, dehogynem tudsz a szabadságról... A szabadság nagyon mélyről ered bennetek.

(szünet)

Most vegyünk egy mély lélegzetet. Ti, kedves barátaim, néhány precedens nélküli potenciált teremtettetek meg. Most a többiekén múlik a dolog. Tőlük függ, hogy mit választanak. Milyen irányba mennek?

A Ti Saját Szabadságotok

Engedjük tehát ezt az energiát kiterjedni. Engedjük el. Nem kell irányítani. Beszéljünk még egy kicsit a ti szabadságotokról. A ti szabadságotokról.

Tehát, ahogy azt már mondtam, a szabadság egy mindent vagy semmit alapon létező fogalom és egy egész út vezet el hozzá. Vessünk egy pillantást néhány olyan dologra az életetekben, amelyek esetleg nem olyan szabadok, vagy azokra a dolgokra, amelyek gátolnak benneteket a szabadságotokban. Linda, a mikrofont készítsd!

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: Mi tart vissza benneteket attól, hogy szabadok legyetek?

JANE: A testi ügyek, az egészséggel kapcsolatos gondok.

ADAMUS: Testi ügyek. Igen, a test...Igen és ez nagyon nehéz és próbára tesz...pedig nem is. Mindaddig, amíg abban hisztek továbbra is, hogy a testetek, az elmétek és a szellemetek különálló dolgok, valószínűleg lesznek testi problémáitok. Ti tudatosság testek vagytok. Integráltak vagytok. A tudatosság Test számomra a lélek megfelelője. Minden ti vagytok. Ám, amikor a test elkülönül és elkülönül az elme és a szellem is, akkor lesznek problémák, mert ezek a részeitek a szabadságot vágyják. A testetek olyan kétségbeesetten vágyja a szabadságot - nem a tiéteket, hanem a saját szabadságát. Mert irányítva volt, manipulálva volt, nem kapta meg az elismerést, sőt ellene fordultak, visszaéltek vele és traumatizálták az összes lehetséges módon. Szeretné magát szabadon kifejezni.

Szeretné meggyógyítani magát, de ti nem engeditek. Szeretne átmenni azon a folyamaton, amelyben a DNS újra aktiválja önmagát, mágnesesen és kémiai úton. Nem csak további huzalokat szeretne, hanem meg akarja változtatni annak a módját, ahogyan a testet integrálja, a szellemmel és az elmével együtt a Tudatosság testbe és azt is megváltoztatná, hogy miként kapcsolódik a Földhöz és egyéb dolgokhoz.

De nem engeditek meg a testetek számára azt, hogy véghez vigye azt, amihez ért. Belekezdtek ezekbe a diétákba...uhhhh. Nem hallgattok rá. A testetek igazán szeretné meggyógyítani önmagát. Mikor adjátok meg neki a szabadságot ahhoz, hogy ezt meg is tehesse? Jól van....A test...Igen?

CHRISTY: A bizalom, vagy annak hiánya...

ADAMUS: Annak hiánya. Igen, a bizalom hiánya teljes mértékben megfojtja a szabadságot. Így van, következő?

MARTY: A kicsapongások. Azt hisszük, rendelkezünk azzal a szabadsággal, amivel egy kicsit kivonhatjuk magunkat a forgalomból, de...

ADAMUS: A kicsapongások. Hát ez érdekes egy darab! És a kicsapongások arra vesznek majd rá benneteket, hogy elhiggyétek, hogy nem vagytok szabadok. De mik a kicsapongások? Kérlek, mondjatok néhány példát arra vonatkozóan, hogy mik is a kicsapongásaitok? Mik a kicsapongásaitok?

MARTY: Ó, mondjuk, ha azt választod, hogy elszöksz, mondjuk kábítószerrel ebből a valóságból, a mindennapokból.

ADAMUS: Igen, szóval kicsapongás, úgy mint dohányzás, italozás, kábítószer, szex...

MARTY: Igen, igen...

ADAMUS: Az élvezetek.

MARTY: Pontosan, igen. (nevetés)

ADAMUS: Nagyon jó.

MARTY: Igen és ezek valójában gátolják a szabadságodat.

ADAMUS: Az evés. Erről hosszú listát írhatnánk, ezek nagyon egyszerű dolgok és nagyon régi programok. Beszéltünk már róluk korábban is, Atlantiszban fedezték fel azt, hogy úgy lehet valakit a nehéz, kitaró munkára rávenni, ha beprogramozzuk egy kis élvezettel. Tehát az energetikai élvezeti központ pontosan itt volt (Adamus az alhasára mutat, majd nagy nevetés, amint egy székre állva mutatja meg a közönségnek, hogy mindenki láthassa) Szóval pontosan ezen a területen volt... ide ültették be mechanikusan és pszichikailag is. Az atlantiszi elit arra használta ezt, hogy az emberek keményen dolgozzanak nekik, mert a nap végén kaptak egy kis, de csak egy kicsi

élvezetet.

Így ez az élvezeti központ továbbra is megvan, mindaddig, amíg nem szabadultok meg tőle. Addig pedig engedelmességteljesek, követitek a szabályokat, keményen dolgoztok és tesztitek az összes ilyen dolgot, ha cserébe olykor kaptok egy kis élvezetet. Utána pedig betegesen elvetemül ez a működés bennetek és azt hiszitek, hogy rossz emberek vagytok, hogy kicsapongók vagytok és nincs erőtök, sem önuralmatok. Pontosan így lett ez létrehozva, hogy rosszul éreztétek magatokat, rosszat gondoltatok magatokról, amiért kicsapongásaitok vannak.

Nincsenek kicsapongások. Nem függök semmitől. Higgycégek nekem. És tudom, hogy lesznek köztetek, akik vitába szállnának ezzel kapcsolatban velem, de én nem fogok, ti azt hiszitek, hogy függőségbe kerülhettek, hogy rászokhattok a dohányzásra. Pedig nem. Nem lesztek függők!

LINDA: Ha! (nevetés)

ADAMUS: Egyáltalán nem! Az alkohol, a szex, ezek mind innen indulnak, majd egyenesen az agyatokba mennek és utána azt mondjátok: „*Függő vagyok, ezért rémes vagyok és ezért szenvednem kell egészen addig, amíg erősebb nem leszek, vagy jobb. El kell indulnom, hogy találjak valaki megmentőt, vagy messiást. Hogyan lehetnék én magam is Isten, hiszen én cigarettázom!*”

Lépjétek túl ezen. Lépjétek túl. Ismerek egy csomó jó iszákos felemelkedett mestert. (nevetés) De ti cipelitek a bűntudatotok súlyát: „*valami baj van velem, én perverz vagyok.*” Nem én, hanem ti! „*Perverz vagyok, túl sokat eszem, túl keveset eszem.*” Mindez a programozás része volt, hogy ne lehessetek szabadok, hogy bevegjétek ezt újra és újra. Beveszitek ezt az egész mocskot, miközben könnyű megszabadulni tőle.

Ám a kérdés az, hogy készen álltok-e? Készen álltok-e a saját szabadságotokra? Erről kérdeztelek az előbb a Föld vonatkozásában, de valójában rólatok szól a kérdés! Készen álltok?

Mi tart vissza benneteket, hogy szabadok lehessetek? Én megmondom nektek. Az aspektusok. Ó, azok a kicsi - most itt azokról beszélek, amelyeket szürkének, vagy sötét aspektusoknak nevezünk, azok, amelyek leváltak rólatok, azokról a kis csibészekről. Ezek olyanok, mint a piócák, amelyek túléltek egy nukleáris holokausztot. Itt vannak még mindig. Amikor eljön a világ vége, a piócák fogják átvenni a hatalmat. Az aspektusaitok sok szempontból olyanok, mint a piócáitok. (nevetés) A leszakadtak, amelyek leváltak rólatok, ők gátolnak abban, hogy szabadok legyetek. Manipulálnak benneteket. Beültetik azokat az apró szavakat a fületekbe, fejetelekbe... Ők súgják azt, hogy nem vagytok értékesek.

Ti pedig engeditek, hogy ezt tegyék veletek. Ti engeditek, hogy meglógnak a bűnösök, hiszen szó szerint átengedtétek nekik a szabadságotokat, a szabad akaratotokat. Tudatosan és nem tudatosan, átadtátok. És ha nem éppen egy egyháznak vagy kormánynak engedtetek át a szabadságotokat, akkor épp az aspektusaitoknak. Átengedtétek!

Tehát, most azt kérdelem tőletek, hogy készen álltok-e arra, hogy szabadok legyetek? (közönség IGENT kiált)

SART: Ők mind hazudnak neked! (Adamus és a közönség is nagyon nevet)

ADAMUS: Ne közvetítsd a közvetítőt! Ezzel csak zavart keltesz! (nevetés) Szóval ki kezdte?

Ezt mondjátok, ezt mondjátok, de amikor arra kértelek, hogy nézzétek meg a tömegeteket, akkor egy bizonyos szinten mégis csak magatokba néztetek. És remélem, hogy ma kissé nyomasztalak benneteket. Remélem, hogy kényelmetlenül érzitek magatokat. Remélem, hogy figyelitek az órákat, vagy úgy tesztek, mintha már aludnátok is, *mert ez fontos* a ti számotokra, a világ számára. Talán pont tők mindegy, de mi itt most azért beszélünk erről, mert ti kértétek. Ti hívtátok ezt. Ti akartatok a szabadságról hallani, megtudni mi az, ami megállít benneteket, mi áll az utatokba.

A szabadságotok hiánya néhány régi hiedelem miatt van, de ezek nagy része már ki is oldódott, leváltak már rólatok. Ami miatt úgy érzitek, hogy nem vagytok szabadok, az továbbra is az önbizalom hiány. Beszélünk az ahmyoról, de értitek-e valójában, hogy mi az ahmyio? Talán itt igen(fejre mutat), de itt (szívre mutat) , készen álltok az ahmyora? Nem, nem. Közelebb kerültök hozzá, de amikor azt mondom, ahmyo, akkor ott van-e az a teljes bizalom önmagatokban, hogy többé nem aggódtok a testetek miatt? Megengeditek a testeteknek, hogy meggyógyítsa önmagát. Nem aggódtok amiatt, hogy vajon mindent át tudtok-e gondolni.

Veletek fogok ünnepelni, veletek fogok táncolni és inni, egészen hajnalig, ha végre abbahagyjátok a gondolkodást. Ez szentségtörésnek tűnhet, amit mondok, hogy fejezzétek be a gondolkodást, hiszen ezt mondjátok: „*Ez mindenem, ha többé nem gondolkodom, akkor mi fog történni? Akkor jön az ördög és legyőz engem!*” Ó, hát ez nagyon tetszik! „Az ördög”. Szóval elővigyázatosnak kell lennetek, folyton gondolkodnotok kell. *De ez nem a szívetek.* Ez a régi agyatok. Az aspektusok megszállták az agyatokat.. Ők az agyatokat használják és így tesz a tömegtudat is és így tesz minden egyéb hipnotikus makyó, odakint...az agyat használják.

Amikor valóban abbahagyjátok a gondolkodást, akkor valóban szabadok lesztek.

És tudom, hogy ez kissé nehéz, mert az elmétek azt próbálja mondani: „*Nos, hogy állhatnék le a gondolkodással?*” Ez, nyilvánvalóan az elme gondolata...(nevetés) Szeretné, ha továbbra is gondolkodnátok. Afelé lök benneteket, hogy gondolkodjatok. Mindent megtesz azért, hogy gondolkodjatok. De ha leálltok a gondolkodással, akkor visszataláltok a Tudatosság testetekhez, a lelketekhez, *ha ennyire* nagyon bíztok magatokban. Most pedig még nem tartotok itt, tehát nem vagytok még szabadok. De afelé haladtok. És ha bármit tehetnék azért, hogy segítssek benneteket, akkor bízhatnám, kiélezném a helyzeteteket és humorral, vagy bármi egyéb módon hozzásegítenék benneteket ahhoz, hogy bízzatok magatokban és szabadabbá váljatok.

Miért? Mert ti kértétek. Egyébként nem érdekelne. Dühít benneteket, annyira akarjátok, de ha elmondom nektek, hogy mi is a szabadság és hogy mi választ el benneteket tőle, akkor néhányatok ideges lesz és szegény Cauldre és Linda pedig kapja majd az emaileket.

Ti szemben a Lelketekkel

Nos, kedves Shaumbra, van itt egy másik helyzet is a szabadságotok ügyében. Össze vagytok veszve a lelketekkel. Össze vagytok veszve a lelketekkel. A lelketek szabadságot akar, ti pedig nem. Ez a vágy a ti saját személyes szabadságotokra a lelketekből jön. Nem belóletek, az agyatokból jön. Az emberi aspektus annyira megszokta már a szabadság hiányát, hogy alapvetően el is fogadta azt, de a lelketek hívja, vágyja. A lényetek egésze, a Tudatosság testetek, a szívetek, akárminek is hívjátok, vágyja, akarja a szabadságot.

Ti pedig visszafogjátok és ettől ő meg dühös. Visszafogjátok a lelketeket, hogy ne léphessen be a szabadságba, mert benne vagytok a lélekben és nem engeditek, hogy megkapja a maga szabadságát. El tudjátok képzelni, milyen zabos a lelketek? Visszafogjátok a lelketeket, mert ebben az emberi programozásban vagytok, ahol hiányzik a szabadság, s ahol valójában el is fogadjátok a szabadságnak eme hiányát.

A másik oldalon viszont szidjátok a lelketeket, indirekt módon, a szabadság hiány miatt, amit tapasztaltok. A lelketeket szidjátok, tudom, mert hallak benneteket, amint így beszéltek: „*Nos, kell lennie valamilyen isteni tervnek. Biztosan van egy felsőbb része az emberi énemnek, amelyet léleknek nevezünk, amely úgy manipulálja és irányítja a dolgokat, hogy én nem lehetek rájuk befolyással. Ezért a lélek egyfajta ellenőrző, kontrolláló lény, amellyel egy napon majd talán találkozom és akkor újra összekapcsolódunk, de igazából milyen egy köcsög ez a lélek, hogy ilyet tesz velem! A léleknek értesítenie kellett volna arról, hogy mi fog történni az életemben. A léleknek*

meg kellett volna akadályoznia ezeknek a rossz dolgoknak a megtörténését, ez a francos lélek megóvhatott volna!” És ez pedig egy újabb kifogás arra, hogy miért ne legyetek szabadok. Rákenitek a lelketekre és a lelketek pedig kiakad rátok. Ez nem valami üdvös helyzet! (nevetés)

Ez egy konfliktus, kedves barátaim és örülök, hogy képesek vagytok nevetni rajta. Képesnek kell lennetek arra, hogy nevésetek rajta. De ez nagyon is igaz. Nagyon-nagyon igaz. Egy folyamatos csatában álltok a lelketekkel. Szidjátok, ő pedig benneteket szid. Akkor mit tehetünk? Mi a válasz?

Elmondom nektek, mi volt a válasz mindeddig és nyomasztani foglak benneteket, lökdödni foglak benneteket, hogy túllépjétek az eddig adott választokon. A válasz eddig ez volt: „*Akkor visszatérek az emberi módszereimhez és megnézzük, hogy mi fog történni. Megnézem majd, mi történik holnap! Talán felébredek és hirtelen a lelkem és én ismét barátok leszünk...*” Ezzel már nagyon sok életen át kísérleteztetek és nem igazán működik.

Akkor mi fog történni? Igen, tessék...

PATRICIA: A lélekre kell bízni magunkat.

ADAMUS: A lélekre kell bízni magatokat...

LINDA: Igen, ez a helyes? (nevetés, valaki pedig beszél: Nekem tetszik!)

ADAMUS: Igen, de miért ne inkább Jézusra bízánk magunkat? (közönség morog) Miért ne Istenre bízánk magunkat? (morog a közönség) Miért ne... Mondok én nektek valamit!

PATRICIA: Bízunk önmagunkra magunkat.

ADAMUS: Ah, bízzátok magatokra magatokat. Hiszen ti vagytok a lelketek és ez, így leegyszerűsítve maga a válasz. Továbbra is fennáll majd a konfliktus, vagy éppen háború önmagatokban a lelketekkel, amit különállónak gondoltok. Elkülönítettétek, mint ahogy elkülönítettétek a testeteket, az elméteket, a szellemeteket. Elraktátok a szellemeteket, a lelketeket valami távoli helyre és bedöltetek az összes olyan történetnek, amilyen a menny és az örökkévalóság. És noha kellően bölcsék vagytok, mégis visszanyúltok ezekhez. Továbbra is ott van a kis zsémbes vallásos aspektusotok, amely az örökkévalóságról beszél. Néha próbáltok egy jó szobát foglalni a mennyben.(nevetés) Tehát mindaddig, amíg van egy hasadás a test/elme/Szellem/gnoszt és minden egyéb között, mindaddig, amíg hasadás van az emberi énetek, az aspektusaitok között, addig ilyesfajta konfliktus lesz majd közöttük, sőt olykor ez háborút is jelenthet.

Abban a pillanatban, hogy felismered, hogy te magad vagy, hogy te vagy a lelked - ez elég ijesztő igaz? Ennél valami nagyszerűbbet várnál tőle. Szeretnéd, ha valami nagy és mágikus lenne. Szeretnéd, ha egyfajta fensőbb lény lenne. Szeretnéd, ha nagyszerű, nagyszabású csodás, nagy szárnyú lény lenne, aki átlát a falon, gondolatolvasó és megmondja a jövőt és minden egyebet is. Pedig nem ilyen a lélek. Igen, sajnós...(nevetés) Erre azt mondjátok: „*Akkor ugyan mi a fenéért csináljuk mindezt?*” Mert az elme úgy manipulálta a dolgokat, hogy a lélek valami nagy és bonyolult dolognak tűnjön, látjátok, ilyet tesz az elme. Az elme azt szereti, ha a dolgok nagyok, bonyolultak, attól fontosabbnak érzi magát. De mind e mögött az elme szabadságért kiált. Nem tudja már ezt tovább csinálni. És ez jó dolog.

Jelenleg rengeteg energia van a Földön, oly sok minden történik, az elme túl van terhelve és segítségért kiált a maga módján. Szabadságot akar. Ám az elme a szabadságot a halállal hozza összefüggésbe, ami nem igazán helyes. Az elme integrál. Egybeolvad, egybeolvad a testtel, a lélekkel, a szellemmel, mindennel és így lesz belőle a ti egységetek. A ti szuverenitásotok. A szabadságotok. Ti.

Nos, kedves barátaim, itt az ideje, hogy beszélgessek magatokkal. Beszéljétek magatokkal úgy, mint a testtel-elmével-szellemmel. Minden részetek vágyja a maga szabadságát. Minden rész vágyja

az integrációt, hogy az végre megtörténjen. Egyik rész sem akar tovább irányítani semmilyen másik részt. Nincs olyan rész, amely valóban vágná ezt az elkülönültséget és ez nyilvánvalóan itt kezdődik. Nem a felsőbb uralkodó léleknél, mert ti vagytok itt. Ezzel a pillanattal kezdődik mindez, hogy megengeditek magatoknak ezt az integrációt, a szuverenitást, hogy a saját Egységekké váljatok.

Arra kérlek benneteket, hogy érezzetek bele a ti saját személyes szabadságotokba, egy pillanatra....

(szünet)

Miként tudtok túllépni a testről, elméről, szellemről, gnosztról alkotott régi elképzelésen?

(Szünet)

A szabadság születésektől fogva alanyi jogotok. A lelketek joga, az emberi oldalatok joga és miközben zajlik ez a szabadság felkelés szerte a világban, miközben Gaia is szabaddá válik, én azt kérdelem tőletek, hogy készen álltok-e? Ne gondolkodjatok rajta, csak, hogy változtassunk...Ne gondolkodjatok rajta, csak érezzetek bele.

(szünet)

Túl a makyón.

(Szünet)

Ez a Vagyok, Aki vagyok. Ez a Vagyok, Aki vagyok.

(szünet)

Vegyünk egy mély lélegzetet...

A valódi Szabadság

A természeteknél fogva, a lényetek természeténél fogva *szabadok vagytok*. Csupán kissé eltorzult ez, becsapóssá vált. A legnagyobb öröm számomra, hogy olyan emberekkel dolgozhatok együtt, akik próbálják magukat felszabadítani, mert, bizonyára hallottátok a történetemet, én magam egy kristály fogságában voltam 100 000 évig. Tényleg. És, ha még nem hallottátok volna ezt a történetet, akkor boldogan mesélem el ismét. (nevetés)

De kedves barátaim, öröm számomra, amikor érzem azt, hogy emberek, egyének szabadok akarnak lenni. Érzem, amikor ezt a régi módon tapasztalták és érzem a félelmeiket és kétségeiket arra vonatkozóan, hogy a valódi szabadságba jussanak. És általában az történik, hogy a középutat választják, vagy egy semleges mesgyét. Megengedik maguknak, hogy továbbra is érezzék a szabadság iránti vágyat, de valójában mégsem fogják engedni, hogy az meg is valósuljon. Tulajdonképpen minden reggel úgy ébrednek, hogy talán ma felismerik a szabadságot az életükben, de olyan utat járnak mindeközben, mely csak elenyésző mértékben enged nekik szabadságot.

Amiről mi itt beszélünk, az az igazi szabadság, az igazi szuverenitás. Ez azt jelenti, hogy bizonyos dolgokat fel kell adni. Ez azt jelenti, hogy a dolgok változni fognak, nyilvánvalóan. Ez azt jelenti, hogy az emberi oldalatok amennyire akarja a szabadságot, ugyanannyira nyafog majd és tudni akarja majd, hogy bizonyos dolgok miért történnek. De amint belélegeztek, felismeritek majd, hogy az egészet ti teremtettétek. Ez mind részét képezi annak a folyamatnak, mely során igazán szabaddá váltok - *ha* a szabadságot akarjátok. Ha tényleg a szabadságot akarjátok.

Továbbra is meg kell kérdőjeleznem, hogy vajon a Föld, vajon az emberek általában, többségében az emberiség tényleg szabadságot akar-e. Nem tudom. Én azt hiszem, inkább több élvezetet szeretnének. Azt hiszem, hogy valamivel több kényelmet szeretnének és azt hiszem egy kicsivel több elfogadást. De szabadságot? Nem tudom.

Ti, kedves Shaumbra, ti kétségbeesetten vágyjátok a szabadságot. Kétségbeesetten. Életeken keresztül kerestétek, de folyton beleütköztetek ugyanazokba a blokkokba - aspektusokba, azon tűnődve, hogy vajon készen álltok-e a felelősségre és azon tűnődve, hogy valóban képesek vagytok-e bízni magatokban? Az összes történelmi tény arra mutat rá, hogy képtelenek vagytok bízni magatokban. Az összes régi programozás így szól, a régi háttér és a tapasztalatok mind azt mutatják, hogy: „*Ahányszor ilyet teszek, mindig bajba kerülök.*’

Tehát, mi történik? Elindultok, megpróbáljátok azt, amit újnak gondoltok, vagy épp másnak és visszazuhantok ugyanazokba a mintákba. Majd a részeitek így szólnak: „*Látod, én mondtam, hogy ez lesz!*” Az aspektusaitok nagyon jól ismerik ezeket a szavakat - „*Látod, én mondtam, hogy ez lesz...most megint elrontottad!*”

De kedves Shaumbra, amint itt ültök most, teljes lényként, lélekkel rendelkező lényként, Istenként, most meghozhatjátok a döntést a szabadságról, ha azt szeretnétek. Vagy várhattok vele. Beszélhetünk erről legközelebb is.

Hol kezdjük?

Ha szeretnétek, hogy mostantól egy kis szabadságot tapasztaljatok, vannak gyakorlati dolgok, amelyeket megtehetek a következő találkozásnk időpontjáig. Dolgozzatok azzal, amin keresztül az egyik legkönnyebb úton szabadíthatjátok fel magatokat...gyerekjáték, olyan egyszerű, az idő alól szabadítsátok fel magatokat! Be vagytok zárva az időbe. Használjátok az időt a Földön, de azt hiszitek, hogy egy perc az egy perc. Azt gondoljátok, hogy ez egyenlő egy speciális energia hullámmal. Pedig nem.

Az idő illúzió, de nagyszerű eszköz is. Az idő egy csodálatos dolog, ha itt vagytok épp a Földön. Az idő csodálatos dolog, ha próbáltok épp a többi emberrel összehangolódni. Az idő nagyszerű dolog a biológiátok számára is, bizonyos fokig. De ugyanakkor egy börtön is. Távol tart benneteket a szabadságtól. Idő-centrikussá váltok. Minden időre történik. Az elme imádja az időt, hiszen az szervezett. Nagyon szisztematikus, módszeres. Mintázatokra épül.

Elkezdhetitek a valódi szabadságba való átlépést azzal, ha túlléptek az időn. És egyébként ez egy olyan eset, amelyben használhatjátok eszközként az időt, csak túl is léphettek rajta. Még sokáig fennmarad az idő, (nevetés) az emberek még használják, de mondjuk van egy nagy tervetek, egy nagy megbízásotok és ránéztek az időre és azt mondjátok: „*Nem fogok tudni elkészülni velem!*” Pedig képesek vagytok rá. Túlléphettek az időn. Megfeledkezhetek arról, hogy az energia ilyen módon van felgöngyölve. kiléphetek ebből az időórából és beléphetek egy olyan állapotba, amelyben nincs idő, hanem egy végtelenség van, nyitott állapot ez és elképedtek majd azon, hogy mi mindent fogtok tudni így teremteni.

Ha épp elkéstek egy találkozóról, lépjetez túl az időn. Kérlek, ne értsétek ezt félre, nem az idő manipulálására invitálalak benneteket. Az manipuláció. Ti pedig túlléphettek az időn. Felszabadíthatjátok magatokat az idő alól. Ó, ennek nagy hatása lesz a testetekre, az elmétekre, a szellemetekre és a Tudatosság Testetekre, hogy hirtelen felismeritek, hogy szabadok vagytok. Ez létrehoz majd egy új mintát, egy új...nem, nem mintát, Cauldre, hanem egy új energetikai dinamikát bennetek, amely azt mondja: „*Szabad tudok lenni.*” Ha a szabadságotokat szeretnétek visszakapni, talán a legkönnyebben úgy valósíthatjátok meg, ha az időtől eloldoztatok magatokat.

Nos, akkor mit tegyetek? Ha épp egy időbeli eseményen vagytok, akkor vegyetek egy mély levegőt és hozzátok meg a döntést innen (a szívére mutat), hogy időtlenné váljatok és ne nézzetek az órátokra. Nem próbáljátok meg kitágítani az időt vagy összesűríteni, az manipuláció. Ti ezáltal kiléptek az időből.

Azt javaslom, hogy dolgozzatok ezzel, játszatok ezzel és kísérletezzetek ezzel az elkövetkező

hónapban. Ez ad majd nektek egy ízelítőt a szabadságból.

Nos, kedves Shaumbra, vegyünk egy mély lélegzetet.

Ma sok munkánk volt. A Tudatosság Testetek, amely a tiétek, érezni fogja ennek hatását ma éjjel és holnap. Sok munkát végeztünk ma. Többször megkerültük a Földet. Felnyitottunk potenciálokat. Beszéltünk a szabadságról és hazahoztuk hozzátok, a ti saját szabadságotokat, önmagatokat.

Nos, kedves Shaumbra, ez ismét egy izgalmas találkozás volt, egy újabb aktív hónap és sok követi majd ezt. És miközben mindenféle zajlik a világban, legyen szó Egyiptomról, vagy épp a ti saját szívetekről, csak vegyetek egy mély lélegzetet. Ne aggódjatok a dolgok miatt.

Ahogy valaki mondta: „*Lazuljatok bele a felemelkedésetekbe.*” Élvezzétek az életeteket. Ez a legnagyobb ajándék, amelyet bárki másnak adhattok, hogy élvezitek az életeteket.

Vegyetek egy mély lélegzetet és emlékezzetek arra, hogy minden jól van a teremtés egészében.

Vagyok, Aki vagyok, Adamus, a ti örömteli szolgálatotokban.

És ez így van.



Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintől, vagyis 2009 szeptemberétől új nevén: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé.

Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatölcsmcsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozási nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu